

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਆਪੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਹੜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹੈ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੱਖਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹੋ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨਵਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਥਰ (ਹੌਸਲਾ) ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀਰਜ ਧਰੋ - ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਥਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਤਾਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ੍ਵਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਐਡਵਰਟਿਜ਼ਮੈਂਟ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਫਾਦਰਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਫਾਦਰਜ ਹੋਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਕਿਸ ਤੋਂ ਲੈਣਗੇ? ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਤੋਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਵੇਂ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਗੇ, ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤਿਵਰਵੇਗੀ ਜੇਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੈਲਪ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਹੁਣ ਸਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਹ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਰਜਿਸਟਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਆਦਿ ਸਭ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਵੇਦ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਵੇਦ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਗ੍ਰੰਥ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ- ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ

ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੱਚੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਾਜਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਯੋਗ, ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ - ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਕਿਉਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਹਨੂਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਗਾਇਨ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਂਵਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ? ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 84 ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ, ਬ੍ਰਾਇਡਗ੍ਰਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਇਡਸ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਬਹੁਤ ਬਿਉਟੀਫੁਲ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਸਵਰਗ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ 7 ਵੰਡਰ ਗਿਣਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ, ਸਵਰਗ ਵੀ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧੀਰਜ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੇ ਸਵਰਗ ਦੀ। ਹੁਣ ਹਾਲੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪੂਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸਭਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਕੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਗਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੇਕ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਜਾ ਆਪਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਜ਼ ਐਟ ਹੋਮ। ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤ੍ਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਪਬਲਿਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਓਮ ਨਿਵਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਸ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੇਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਉਹ ਤਾਂ ਹੰਸੀ ਕਰਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੋਂ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ 84 ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ 50 - 60 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਬੰਦ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਵਕਤ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤਪਣ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:
ਜੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਪਨ ਆਇਆ
ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਖੁੱਲਿਆ, ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਿਆ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਬੰਦ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ
ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆਜੀਤ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜਰੂਰ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੰਬਰਵਨ ਲੈਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।
